

ÉGIGÉRŐ

2011. NYÁRELŐ

„Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.”

(Prédikátor 3,1)

Az idei tavaszon nem az április, hanem május hónap volt különösen szeszélyes időjárású. Hiszen volt kora tavaszt idéző hideg, majd kánikula, erős szél és volt jócskán hirtelen érkező nyári zápor, zivatar. Mint ahogy a hónap utolsó szombatján, a gyülekezeti kirándulás napján is. Közel ötvenen indultunk útnak Ócsára a kellemes melegben, bár az előrejelzés sejtetett némi zavart a szép időben. Kisebb csoda volt, amit aznap átéltünk, vagy mondhatjuk azt, Isten áldása napunkon. Annyi történt csupán, hogy az egész napos szabadtéri programunk közepén beültünk egy kellemes vendéglőbe, s mikor mindenki kényelmesen elhelyezkedve kanalazni kezdte a levest, leszakadt az ég...majd amikor egy órával később a kijáratnál vásárolt fagyit nyalogattuk, újból teljes erővel ragyogott a nap. Örömmel adtunk hálát ezért a nyolcszáz éves templom falai közt a hazaindulás előtt.

Édesapám mondja mindig, (méhészként): Az ember mindent megtehet, de az időjárást nem irányíthatja!

Sok esetben befolyásolja, meghatározza kirándulásainkat, pihenésünket, szabadságunkat az időjárás. Az említett ócsai kirándulás is ilyen volt, de meggyőződésem, hogy a lényeg mégsem ezen van. Nyaraltunk úgy is családdal, hogy a hét napból öt napig esett, mégis kipihenten, feltöltődve tértünk haza. A hangsúly tehát azon van, hogy mindennek Istentől rendelt ideje van, így a pihenésnek is, amikor nem dolgozunk, nem válaszolunk a levelekre, s talán még a mobiltelefonunkat sem kapcsoljuk be. Időt fordítunk magunkra, testi-lelki kapcsolódásunkra, több időt töltünk családdal, olyasmiket teszünk, amit a munka, a hétköznapok idején sosem. Felfigyelünk egy különleges madárdalra, elnézzük órákig a horgászokat a parton, vagy mi magunk pecázzunk. Elolvassuk a tavaly nyáron megkezdett regényt, tár-

sasjátékozunk, már ebéd után megiszunk egy pohár bort, *lassan* járunk, mert *sétálunk*. A párunkkal, a gyermekünkkel, a barátunkkal, egyedül.

S mindeközben tudjuk, valaki eltervezte, elgondolta azt, hogy így jó az embernek. Valaki megalkotta a hetedik napot, s példát adva azon megpihent. Megtartani, megszentelni parancsolta a pihenőnapot, s ez jelenti azt is, hogy Isten szavára figyelünk, és jelenti azt, hogy testünket, szellemünket pihenni, felfrissülni engedjük.

Előttünk a most még hosszúnak tűnő nyár. A legtöbben ilyenkor töltik szabadságukat, otthon, vagy közelre-távolra elutazva. Ne feledkezzünk meg arról, ennek rendelt ideje van, szükségünk van rá, de ne feledkezzünk meg arról sem, hogy Istennek adjunk hálát ne csupán a szép időért, de minden ajándékért: mindenek előtt Lelkéért, mely által Őbenne lehet bizodalunk. Életünkért, hitünkért, szeretteinkért, munkánkért, pihenésünkért.

Ámen.

KECZKÓ SZILVIA

JUBILEUM

Tíz éves templom jubileum Budahegyvidéken

Egyik kedves igém: *Akit szeret az Úr, annak álmában is ad eleget.*

(Zsolt. 127,2)

Sokáig álmodtuk a szép templomot, a gyülekezet is, jómagam is. Végül valóság lett. Tudjuk, nem a miénk, elsősorban Istené. Neki építettük, mégis a miénk is. Mert Vele ott találkozunk igéjében és szentségeiben - örök ígérete szerint.

A szenteléskor sokak szemében könny csillogott. Öröm és hálakönyvek. Végre megvalósult az álom, beteljesedett sokunk imádságos kérése.

A jubileum már egészen más, még ha vegyül is bele némi nosztalgia. Jubilálni, ez a szó hármas tartalmú. Emlékezni a régi idők nagy összefogására szervezésben és tettekészségben Benczúr

László építész vezetésével. Ünnepelni, hogy a szürke hétköznapokból Isten magához emeljen igéjével és szent vacsorájával. Ez minden vasárnap rendeltetése is. Örülni Istennek, aki szüntelen áldássá akar minket tenni. Örülni egymásnak, a közösségnek, hogy tudjuk, hova tartozunk.

A jubileumnak ezt a hármasságát élttem meg a szombati egyházzenei esten, amely az örvendezést különösen hangsúlyossá tette. A vasárnapi együttléten, ahol az emlékezés és az ünnep ölelkeztek az istentiszteleten és az ünnepi közgyűlésen.

Jó volt találkozni finn és német testvér gyülekezeti delegáció tagjaival, akik most velünk örültek. Tíz éve imádságuk és áldozatkészségük kísérte a szép templom és jó ízléssel helyreállított új

paróchia megépítését. Most a lelki templom közös építése együttes feladatunk.

Álmainkban sem reméltünk ilyen szépet. Ezért ezt az ígét méltán fordítják így is: Álmainál is többet ad annak az Úr, akit szeret. Úgy vélem, ezt most

minden hegyvidéki testvérem velem együtt hálás szívvel mondhatja, amikor belép az Úr 2001-ben épült hajlékába.

D. SZEBIK IMRE

Jézus Krisztus beköltözött a naplómba

„A szél ott fúj, ahol akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy, így van mindenki, aki a Lélektől született”

(János 3,8)

A barátnőm szorong, tele gondokkal. Úgy tűnik, mostanában semmi nem sikerül. Mintha a tény, hogy a házassága megromlott, magával vonzaná a munkahelyi problémákat, és a kamasz gyerekeivel nap mint nap ismétlődő civakodások felerősödését is.

Akkor, ha már úgy érzi nagyon nem bírja, felhív telefonon, hogy elmesélje miért is nem bírja, és a végelláthatatlan panaszáradatból, mint a tiszta tudat ezredmásodpercig tartó felvillanásaként felsejlik, hogy valójában ő nem bírja, ő az, aki elfáradt, valamiért, ki tudja miért, - de bizonyosan nincsen egyedül, így negyven felett, amikor hirtelen körbe nézünk, és egyszerre csak nyilvánvaló válik számunkra, hogy az építmény, amelyre eddigi életünket alapoztuk, inog, mindenféle repedések mutatkoznak rajta -, s úgy állunk ott tehetetlenül lelógó karokkal, beesett vállal, mint egy indulni képtelen autó a lemerült akkuval. Miért mindig én? - kérdezi a barátnőm elcsukló hangon, - aki új távla-

tokat már régen nem említ. Mit is mondhatnék erre? Tanácsot? Hiszen édes porszem vagyok én is. De ami történt, azt leírhatom:

Szorongok, én is, mint mindenki más, tele gondokkal, mint mindenki más, de azzal a különbséggel, hogy már tizennégy éves koromban is úgy éreztem, ha nincsen naplóm, ahová elbújhatok, akkor az, ami van, szinte elviselhetetlen. Így lettem én a többi halandó között, „a naplóba menekülő”, s az ott viszonylagos rendet és nyugalmat találó szorongó.

Az évek és évtizedek alatt a naplóírás olyanná vált számomra, mint a lélegzés: ha nincsen napló akkor nem voltak éjszakák, sem nappalok, sem események sem emberek. Csak az vált valóságossá, amit leírtam. Amiről nem hagytam nyomot az, szinte reflexszerűen kiesett az emlékezetemből.

Az igazi naplót, arról lehet felismerni, hogy senkinek sem készül, csak annak, aki írja, ha véletlenül kint hagyod a konyhaasztalon, akkor sem kell rettegni, hogy más beleolvasson, mert az össze-

függéseket, a hangulati és érzelmi ingadozásokat, a napló íróján kívül úgy sem érti senki, sőt elárulhatok még egy nagy titkot: nem is érdekel senkit. Ez a legmegnyugtatóbb. Mert ki is törődne az- zal, hogy neked, személy szerint pont mára vagy holnapra milyen terveid van- nak, hogy tegnap kivel találkoztál, vagy hogy egy évvel ezelőtt milyen könyvet olvastál vagy akár ki volt az a férfi, aki- nek a hangjától elolvadtál... Mégis a napló, talán pontosan ezért, a naplóíró számára egy egész életet átívelő támasz, ahová vissza lehet vonulni, s így akár azt az illúziót is megadhatja, hogy egyfajta rendszert vihetünk az életünkbe, még akkor is, ha néha a hétköznapi zűrzavar erősebbnek tűnik, mint a reggeli vagy az esti írógatás.

A napló tehát, akár úgyis mond- hatnám, eszköz a túléléshez. Az utóbbi időben, sőt, állíthatom, hogy az utóbbi években, mintha az én naplóim kezdené- nek megfeleledkezni rólam. Azt veszem észre, olyan érzésem van, hogy jó ideje már, mintha kiszorulnának a gondjaim, a teendőim, a ruhatáram, az új cipőm, sőt még az új munkahelyem is a füzeteim- ből. Ami régen még életbevágóan fon- tosnak tűnt, az mára már csak halvány lábjegyzet, ami néhány éve még a főmo- tiváció volt, s több tucat füzetben dol- goztam ki a megvalósításához szükséges stratégiát, azok az irományok, ma már csak az unalom sarkát porosítják.

Lassan, lassan, de egyre biztosab- ban és egyre átütőbben egyetlen személy körül sündörögnek a jegyzeteim, a gon- dolataim, s így lassacskán az egész éle- tem. Jézus Krisztus beköltözött a nap-

lómba. Én nem tudom mire vélni, és azt sem tudnám megmondani, pontosan mikor és hogyan történt, és miért esett meg velem ez a fordulat, de a tény, az tény. Hiszen látom, látom, a füzetek sorát, az életem nyomát, ahogyan min- dent mi hétköznapi valahogyan megol- dok, anélkül, hogy akár már leírnám, de az Egy, az Örök, és a Vele való folyama- tos foglalatosság, szinte teljesen kitölti a gondolataimat, s betölti a füzetemet. Mint amikor az elme önálló útra indul, s te, aki neki otthont nyújtasz egyszerre csak egyfajta kívülállóként szemléled a működését a saját életedben. Amikor erre rájöttem, mert rápillantottam a tele- írt füzetekre, s látnom kellett, hogy hol az én szívem, Kinél is hagytam el, Ki az, aki rabul ejtett, nagyon megdöbbsentem. A megrendüléstől alig tudtam felocsúdi- ni. Ha nincs a közösség, amely felfog, talán el sem tudom viselni a pillanatot, amely addigi életemet alapjaiban meg- rengette.

Ma már tudom, hogy a Szentlélek ajándékeként nyílt meg a szemem, s lehettem így, az Igaz befogadására kivá- lasztva.

Ki érti ezt? Én biztosan nem, de a véges emberlét kérdéseit, a „miértet és a miért pont én-t?” fel, már nem teszem. Inkább fejet hajtok s átengedem magam a Jelenlétnek, mely szent kegyelme által át- és beragyogja az életemet:

Jézus Krisztus mondja: „Azért jöt- tem, hogy tüzet dobjak a földre. Mi más- t akarnék, mint hogy lángra lobbanjon!” Lukács 12, 49

BÜKY ANNA

Kincsek a sorok között

„Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően”. (Fil. 2, 13)

A vasárnapi istentiszteleteken számtalan ismerős arc tűnik fel, de csak nagyon ritkán fordul elő, hogy ténylegesen odafordulunk egymáshoz, hogy lássuk is, kik azok, akikkel együtt hétről hétre ezt az órát Isten számára odaszánjuk.

Dr. Träger Herbert hídmérnök vagy ahogyan a szakmában egymást nevezik: hidász a gyülekezet oszlopos tagja. Családtörténete is az evangélikusokhoz köti, később Danhauser László lelkész követője volt a Tartsay Vilmos utcában. De esküvője, a keresztelők, és későbbi presbiteri munkája is a budahegyvidéki közösséghez köti. A hihetetlen vitalitással megáldott nyolcvannégy éves Träger

Herberttel beszélgetünk hivatásról, hitről, családszeretetről:

Mióta foglalkozik hídépítéssel?

Már a Műegyetem Mérnöki Karán, ez 1949-ben volt, eldöntöttem, hogy hídépítéssel szeretnék foglalkozni, így a Hídépítéstani Tanszéken demonstrátorként működtem, ahonnan később az Állami Mélyépítéstudományi és Tervező Intézethez mentem, illetve rövid itteni tevékenység után a Közúti Hídberuházási Vállalathoz. 1950 áprilisától kezdve, szinte megszakítás nélkül harmincnyolc éven keresztül a Közlekedési és Postaügyi Minisztérium Közúti Hídosztályán dolgoztam.

Ezek szerint, több mint fél évszázada a hidakért él? Körülbelül hány magyarországi híd felépítésénél, kivitelezésénél, felügyeleténél tevékenykedett?

Megközelítőleg ezer híd, kishíd, autópálya hidak korszerűsítésénél, építésénél, illetve a tervek kidolgozásában vettem részt.

Mit tart eddigi élete legnagyobb szakmai sikerének?

A munkálatok már folyamatban voltak, amikor bekapcsolódtam az Erzsébet híd megalkotásába, de sokan a mai napig, mint Budapest Főváros hídépítési tevékenység felügyelőjeként nevemhez kötik ezt a projektet. Számomra azonban még nagyobb elégedettséget jelentett a Keleti Főcsatorna megépítése. Kismotorral jártam be ezt a területet, vizsgáltam a hidakat. Emlékszem, amikor egyszer – a nevem miatt, hiszen osztrák származású családból származom-, egy markos legény egy igazoltatásnál NDK-s ügynöknek titulált – talán arra gondolt, hidakat robbantani készülök...

De további nagy kihívásokat jelentettek a Duna-hidak, a metróval kapcsolatos hídjellegű műtárgyak felügyelete, az új felüljárók kiépítése és az Árpád híd szélesítése. A 6. sz. út építésével kapcsolatos mecseki völgyhidak, a sárospataki Bodrog-híd, a tokaji Tisza-híd, és még sorolhatnánk...

A több évtizedes kitaró és fegyelmezett munka eredményeként elmondható, hogy a magyarországi hídépítés Dr. Träger Herbert nevéhez kapcsolódik. Egy ilyen nagy ívű pályán hogy alakult a mai értelemben vett karrierje?

Soha nem voltam párttag, noha periodikusan előfordult, hogy mint minisztériumi dolgozót be akartak szervezni, de számomra nem volt kérdés a hovatartozás. Ezzel együtt tudomásul kellett vennem, hogy noha harmincnyolc évet szolgáltam hidászként a legmagasabb „rang”, ha egyáltalán beszélhetünk ilyenről -, amelyet ilyen politikai körülmények között elérhettem, az osztályvezetői volt. Döntésemet viszont soha nem bántam meg, mint ahogyan azt sem, hogy nem váltottam később a magánszektorba sem. Lehet, hogy anyagilag megérte volna, de terveim megvalósulhattak, és ez a jelenre is elmondható, mivel mai napig is a minisztériumhoz tartozó szervezetben dolgozom, félmunkaidőben, tanácsadóként. Életpályám során sokat utazhattam, konferenciákon vettem részt, a munkámat elismerték.

Sőt később a nyolcvanas években az a furcsa helyzet állt elő, hogy az ország valamennyi hídügye egyedül hozzám tartozott.

Családjáról mit szabad megtudnunk:

Feleséggel a Tartsay Vilmos utcában házasodtunk össze, két fiam van, egyikük, folytatva a tradíciót hídász, de másik fiam is mérnök. Öt unokám van. Sajnos feleségem hosszabb betegség után, tizenöt évvel ezelőtt elhagyott. Noha annak idején az orvosok tudatosan felkészítettek bennünket a várhatóra, az úrt, melyet feleségem hagyott hátra bizony a munkámmal igyekszem kitölteni. Ezért is vagyok hálás az Istennek, hogy mai napig szellemi és fizikai frissességgel áld meg, így használhatok továbbra is a magyarországi hídépítésnek.

Dr. Träger Herbert elért eredményeinek felsorolása éppúgy hosszú, hosszú oldalat venne igénybe, mint kiütetéseinek, és szakmai, baráti elismeréseinek bemutatása. Csak bepillantásképpen:

Munka Érdemérem (1962), Munka Érdemrend ezüst fokozat (1963), Év hídsza (1997) vagy a nyolcvanadik születésnapjára ismerősei, barátai által titokban összeállított nagyszabású, életrajzát bemutató a Lánchíd füzetek sorozatban megjelent kiadvány.

Búcsúzóként még bepillantást enged az általa és szakmabeli társaival összeállított, lektorált és írt: „Duna-hídjaink” könyvbe, illetve figyelmünkbe ajánlja a 2010-ben megjelent az összes európai Duna hidat bemutató, három nyelven megjelent kiadványt: „Duna hidak a

Fekete-erdőtől a Fekete-tengerig” címmel.

És a kérdés, hogy ezt a gazdag, rendkívüli eredményekben gazdag életművet mi motiválja:

Droomgoole: A hídépítő című verséből idéz:

*„Az öreg felnézett és szólt:
Az úton, melyen jöttem, volt
egy ifjú is, ki ugyancsak
e szakadék felé halad.
Az átkelés semmi nekem,
de neki veszélyes verem.
Hogy átjusson a nagy vízen,
a hidat neki építem”.*

BÜKY ANNA

BEHARANGOZÓ

Erdélyi kirándulás

Várható időpont: augusztus vége

Első nap: Bp. - Debrecen - Nyírbárány - Érsemlyén - Szódemeter - Érdmindszent - Nagykároly.

Második nap: Nagybánya - Gutin hágó - Máramarossziget - Szaplonca

Harmadik nap: Koltó - Zilah - Zsibó - Bánffyhunяд

Negyedik nap: Kolozsvár

Ötödik nap: Lesi tó - Nagyvárad - Budapest

Részvételi díj: 55.000 - 60.000 Ft. Ez tartalmazza a szállásköltséget, félpanziós ellátást, buszköltséget.

Jelentkezni az útra Özvegy Istvánnénál lehet.

Visszatekintés

Amikor magas hegyet mászunk meg, megállunk néha és visszanezünk a megtett útra, gyönyörködünk a tájban.

Lelki alkalmainkra is érdemes néha visszatekintenünk.

Kerti és takarítási munkanapon vettünk részt március 26-án, szombaton gyülekezetünk épületének és kertjének a csinosítására. Vidám szívvel, jókedvűen végeztük ezt a hasznos munkát 40-en (25 ifjú és felnőtt, 15 gyermek). A közös, finom ebédet a Keczkó család főzte, amelyet a résztvevők süteménnyel egészítettek ki.

Keresztyén Értelmiségi Fórumaink március 28-án dr. Rubovszky György, április 25-én dr. Csermely Péter professzor tartott érdekes előadást.

Böjti evangelizációs sorozatunk összefoglaló címe „Mélyen meghajlok színed előtt” volt. Az evangelizációs előadásokat április 2-án Labossa Péter érdi lelkész, 7-én Keczkó Pál lelkészünk, 12-én Horváth-Hegyí Olivér szentendrei lelkész tartotta.

Évi rendes közgyűlésünkön április 10-én, vasárnap lelkészi és felügyelői beszámolók hangzottak el gyülekezetünk életéről és gazdálkodásáról, mintegy 60 résztvevő előtt.

ÉGIGÉRŐ hírlevelünk húsvéti száma április 12-én jelent meg. A színes borítóval és fényképekkel illusztrált ünnepi kiadvány 1050 példányban készült.

Templomunk felszentelésének 10 éves jubileumát április 16-án és 17-én ünnepeltük, hálát adva Istennek a templommal kapott csodás ajándékaiért. Szombaton templomunk alapító letételét és felszentelésének ünnepét láthattuk felvételtől, amit gyülekezet-történeti előadás, majd ünnepi hangverseny és dr. Fabiny Tamás püspök meditatív áhítata köve-

tett. A virágvasárnapi istentisztelet igehirdetője a templomunkat felszentelő D. Szebik Imre ny. püspök volt. Ünnepi közgyűlésünkön a püspök úr, Benczúr László egyházkerületi felügyelő, templomunk főtervezője, Fonti Krisztina XII. kerületi alpolgármester, a római katolikus és református egyházközségek lelkeszei, Békés Tamás pesthidegkúti felügyelő, valamint a tuusulai finn és a schrobenhauseni bajor testvérgyülekezeink küldöttségének vezetője köszöntötte gyülekezetünket. Vendégeink voltak bajor testvérgyülekezetünk konfirmandusai is.

Nagyheti és húsvéti ünnepkörünk istentiszteletein hálát adtunk Istenünknek Jézus Krisztus keresztdozatáért és feláldozásáért.

Családos és ifjúsági kirándulásunk útja 35 résztvevővel május 6. és 8. között Bánkra vezetett, ahol a vasárnapi istentiszteletet Zsugyel Kornél banki lelkész tartotta.

Idei konfirmandusaink vizsgája május 14-én szombaton, a konfirmáció 15-én a vasárnapi istentisztelet keretében volt. Négy fiatal testvérünk részesült a konfirmáció áldásában, és vehetett először úrvacsorát: Farkas Katalin, Huszák Paula, Pintér Kristóf és Szathmáry Dorottya. Életükre Isten áldását kérjük.

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békeséggel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.”

Róm 15,13

Összeállította: **KÉZDY PÁL**

Gyülekezeti alkalmak, júliustól októberig				
Hó	Nap		Időpont	Esemény
júl.	11-15	hétfő-péntek	Ifjúsági tábor Balatonyörökön a Sóvárban – szervező Keczkó Pál és Vörös Eta	
	15-17	péntek-vasárnap	„Balatonakarattyai” hétvége Balatonyörökön a Sóvárban – szervező Kenessey Erzsébet	
aug.	7-12	vasárnap-péntek	Gyermektábor Nagyvelegen – szervező: Hikisch Zoltán és Borókay Rita	
	14-20*	vasárnap-szombat	Kerékpártúra az Őrségben – szervezők: Hikisch Gábor és Halmágyi Csaba	
szeptember	1	csütörtök	10:00	Gyülekezeti bibliaóra, kezdés
			18:00	Középnemzedéki bibliaóra (havonta), kezdés
	4	vasárnap	10:00	Tanévnnyitó istentisztelet
			11:15	
	6	kedd	18:00	Gyülekezeti bibliaóra, kezdés
	8	csütörtök	19:00	Szenior ifj. bibliaóra családnál (kéthetente), kezdés
	9	péntek	18:00	Megkonfirmált ifjúság órája, kezdés
			19:00	Énekkari próba, kezdés
	11	vasárnap	10:00	Gyermekbibliakör, kezdés
	12	hétfő	16:30	Hittanórák két csoportban és az iskolai hittan, kezdés
			18:00	Bibliaiskola, kezdés
	14	szerda	10:00	Baba-mama kör (kéthetente), kezdés
15.	csütörtök	19:30	Házaspárok köre (családnál havonta), kezdés	
26.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum	
október	9.	vasárnap	16:00	Ifjúsági istentisztelet
	21-23	péntek-vasárnap	Családi és ifjúsági kirándulás	
	24.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum
	31.	hétfő	18:00	REFORMÁCIÓ ÜNNEPE, ev-ref. Istentisztelet (reformátusoknál)
* a kerékpártúra részletes programja a következő oldalon				
A rendszeres alkalmak időpontjai a hátsó borítón olvashatók.				

BHV Kerékpártúra 2011. augusztus Őrség - Dráva

Útvonal

14. (Bp.) – Zalaegerszeg – Pankasz – (Őriszentpéter) – **Kerkafalva**
43 km (56 km)
15. Kerkafalva – Bajánsenye – Velemér – Szentgyörgyvölgy – Csesztreg – **Lenti**
45 km
16. Lenti – Tornyiszentmiklós – Letenye – Murakeresztúr – **Porrogszentkirály**
87 km
17. Porrogszentkirály – Csurgó – Babócsa – **Barcs**
57 km
18. Barcs – Drávasztára – **Sellye**
52 km
19. Sellye – Vajszló – Drávaszerdahely – Harkány – Siklós-Nagyharsány – **Beremend**
56 km
(+ Kásád) (+8 km)
20. Beremend – Villány – Pécs – (Bp.)
45 km

Összesen: 406 km

Szállások:

Kerkafalva: Református parókia	1.700,- Ft/fő
Lenti: Vörösmarty Általános Iskola tornaterme	500,- Ft/fő
Porrogszentkirály: Erdei iskola	1.800,- Ft/fő
Barcs: Evangélikus gyülekezeti vendégház	800,- Ft/fő
Sellye: Református gyülekezeti terem	500,- Ft/fő
Beremend: Református vendégház	1.100,- Ft/fő

Szállás összesen: 6.400,- Ft/fő

Szeretettel várjuk a jelentkezéseket a
hikischgabor@gmail.com e-mail címre.

Teremtés Galéria kiállítása

Új kalandra hívta a gyülekezet tagjait néhány hete a Teremtés Galéria szervező csapata. Nyárhoz illő, könnyedebb műfajt kínálunk; Tálosi András (álneven: Spuri) képregényalkotó képeit, történetmeséléseinek egy-egy részletét mutatjuk be. Az alkotás folyamatát olvasva, utánajárva, hogy születik meg a gondolatból a történet, vagy éppen hogyan lesz a kitalált figurából meseszereplő, elmondhatom, hogy valóban nem egyszerű műfaj. S miközben több művészeti ág jól átgondolt egymásra építése adja ki az egészet, a jó képregénynél az olvasó (vagy néző?!) könnyedén halad a történetben előre, s észrevétlenül formálja egészé a látottakat és olvasottakat.

Tálosi András fiatal alkotó, s munkásságában kiemelendő az is, hogy míg ebben a műfajban sok híres alkotópáros ismerünk, addig ő egyedül írja a történetek forgatókönyvét, s rajzolja meg hozzá figuráit.

A Galériában kifüggesztett ismertetőben részletesen olvashatunk az alkotó munkásságáról, munkájának ösztönzőiről. Ami nem kap hangsúlyt ebben az írásban az éppen az, hogy miképp lehet

akár a képregény műfaján keresztül is tanítani, hitet táplálni. Történeteiben ugyanis természetes módon kerülnek elő a vallásos kultúra elemei, mint menny és pokol, vagy ördög és angyal, vagy éppen Szent Péter a kulccsal. De a vallásos szimbólumok használata mellett még fontosabb, hogy meséibe beleszővi a legfontosabb emberi értékeket is, mint például a barátság eszményét.

Mindenkinek, aki arra jár jó szívvel ajánlom a képek megtekintését, s aki kedved kap, két füzetet az iratterjesztésben meg is vásárolhat.

Nagy öröm számunkra az is, hogy ez a kiállítás lehetőséget nyújtott arra, hogy a Galéria egy újdonságát, a digitális képkeretet

is használjuk. Egyelőre még – talán épp az alkotó legnagyobb sajnálatára – ezekből a képekből rajzfilm nem készült, mégis a technikának köszönhetően dinamikusabbá tudtuk varázsolni a képeket.

Bár igaz, egy jó képregény-olvasó saját fantáziájával, a képek közti időhiányok önálló kitöltésével teszi még mozgalmasabbá a történetet.....

BORÓKAY RÉKA

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet a hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 4-én.

Budakeszin a gyülekezeti házban (Fő u. 155.): vasárnap és az egyházi ünnepeken **9.30** órákor. (a hónap 3. vasárnapján úrvacsorával)

Imaóra: vasárnap 9.15 órákor

Gyermek bibliakör:

Budahegyvidéken

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 11-én.

Budakeszin az istentisztelettel párhuzamosan nyáron is.

Bibliórák:

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 6-án.

Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti), kiadott nyári program szerint.

Hó első csütörtökén 18.00 órákor (középgeneráció)

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 1-én.

Bibliaiskola: minden hónap 2. hétfőjén 18 órákor

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 12-én.

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliarája Csütörtökön

(*kéthetente*) 19.30 órákor családoknál

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 8-án.

Házaspáros kör: minden hónap 3. csütörtökén 19.30-tól családoknál

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 15-én.

Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak pénteken 18.00 órákor

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 9-én.

Konfirmációi előkészítés:

Nyári szünet. Kezdés: Előre egyeztetett időpontban 2011. október elején.

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 9-én.

Hittanórák:

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órákor óvodások és kisiskolások részére több csoportban.

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 12-én.

Baba-mama kör:

Minden hónap 2. és 4. szerdáján de. 10.00 órákor az alagsori kisteremben

Nyári szünet. Kezdés: 2011. szept. 14-én.

A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárt az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi isteniünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész

Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.

telefon: 224-0640; 20 8243373 *e-mail:* pal.keczko@lutheran.hu

Olvasói észrevételeket szeretettel várjuk: annabuky@hotmail.com

Szerkeszti: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

Web oldal: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

Tördelés és nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor Nyomdája

A kiadvány megjelenését a XII. Kerületi Önkormányzat támogatja.